

Met als motto: daar helpen waar geen helper meer is!

LEIDEN - Op vrijdag 17 januari werd het nieuwe jaar als vanouds ingeluid met een drukbezochte Nieuwjaarsontmoeting van de Diaconie Protestantse gemeente Leiden en de RK Diaconie Leiden in De Bakkerij. De Bakkerij heeft als motto: helpen waar geen helper meer is.

door Henriëtte van den Broek

Dit jaar werden drie broodpenningen uitgereikt als eerbetoon aan personen of organisaties die zich op sociaal-diaconaal terrein inzetten in Leiden. Vroeger kregen de armen van Leiden, nadat ze naar de kerk geweest waren in de Armenkerk aan de Lammermarkt, een broodpenning om brood te halen bij de Armenbakkerij aan de Oude Rijn.

Bart Ouwerkerk (80) is nog volop actief als vrijwilliger in het buurt-

Dit jaar werden drie broodpenningen uitgereikt als eerbetoon aan personen of organisaties die zich op sociaal-diaconaal terrein inzetten (Foto: pr/Melle van der Wildt).

huis aan de Topaaslaan in de Mors, waar hij elke dinsdagavond een driegangenmenu voor 30 tot 50 oudere wijkbewoners kookt. Hij maakt de maaltijden klaar met maar heel weinig hulp. Bovendien kookt hij tweemaal per maand op zondagmiddag voor ouderen in buurthuis De Kooi. Dit alles doet hij al jaren, belangeloos en, zoals hij zei: 'met dank aan zijn vrouw, die hem wel vaak moet missen'. De Weggeefwinkel is een project, waarvoor vrijwilligers zich al jaren inzetten. Zo helpen zij mensen die het moeilijk hebben met nog bruikbare spullen die anderen hebben weggedaan. Daarnaast leveren ze ook een bijdrage aan een beter milieu door zoveel mogelijk goederen

te recyclen. De winkel wordt druk bezocht en je kunt er ook apparaten en papier inleveren. Een mooi initiatief dat helemaal past in deze tijd! Al tientallen jaren is Regina een onvermoeibare strijdster voor diaconie dichtbij en ver weg. Eerst in de Petrusparochie, nu vanuit de Goede Herder in Leiderdorp. Ze houdt parochianen en parochiebesturen bij de diaconale les, met woorden en daden en met een oecumenisch hart. Hoewel ze de 80 ruim gepasseerd is, gaat ze nog steeds door met individuele hulp, de Vredeswake, de sobere maaltijden en als notulist.

Speciale gast ex-asielzoeker Gor Khatchikyan (32) vertelde die middag zijn bijzondere levensverhaal, dat laat zien hoe anders het ook kan gaan met asielzoekers. "Het gaat om bemoedigen, om de bereidheid te helpen", begint Gor zijn verhaal, die met zijn ouders 20 jaar geleden uit Armenië vluchtte naar Nederland. Die, terechtgekomen in Den Bosch, later overgeplaatst naar Leiden waar hij zijn eerste woorden Nederlands leerde, na drie jaar werd afgewezen, maar na acht jaar toch mocht blijven door een Generaal Pardon. Die het geluk had dat er mensen op zijn pad kwamen die het lef hadden uit hun comfortzone te treden en buiten de protocollen om te handelen, zoals een vrouw in het AZC op Texel, die hem Nederlands leerde, hoewel dat volgens de regels niet mocht. Zodat hij tóch kon studeren en nu als SEH-arts mensen kan helpen op de Spoedeisende Hulp in een ziekenhuis in Utrecht. Toen daar een dronken man binnenkwam, die opgenomen wilde worden en daar geen plek en geen reden voor was, herkende Gor daarin zijn eigen situatie van vroeger, als vluchteling. Hoewel hij aan het einde van zijn dienst moe en hongerig was, besloot hij toch uit zijn comfortzone te treden en de man een lift naar huis te geven. In het gesprek met hem in de auto kon hij hem uiteindelijk een beetje hoop geven. De broodnodige hoop en bemoediging die hij ook ziet in het werk van de Diaconie. ●

Dit jaar werden drie broodpenningen uitgereikt als eerbetoon of organisaties die zich op sociaal-diaconaal terrein inzetten (Foto: pr/Melle van der Wildt).